

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Calej Rossyi.

z Wilna 26. Stycznia
6. Lutego Roku 1799. we Szrodę.

z Petersburga 11. Stycznia.

Leibgardyi Preobrażeńskiej Kapitan Wizin otrzymał rangę Półkownika. Tenże stopień dano Kapitanowi Łychaczew Leibgardyi Siemionowskiej. W formującym się korpusie Kawalergardzkim, który składać będzie gwardyą osoby Wielkiego Mistrza Orderu S. Jana Jerozolimskiego naznaczony Szefem: Porucznik Wielkiego Mistrza Graf Litta; Porucznikiem znajdujący się w swiecie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Generał Maior Xiążę Dolhoruki 4.

Leibgardyi Siemionowskiej Półkownik Lang w stopniu Konsiliarza wojennego umieszczony w Collegium wojennym. Naznaczeni Kommandorami: półku Huzarskiego Czorby Podpółkownik Kurilow; regimentu muszkietyerow Markłowskiego i. Maior Rinkiewicz. Prezydent Jarosławskiej Pałaty Xiążę Uchtomski będzie Wice-Guberniatorem w Woroneżu; Brigadyer Łycharew w Rezanie.

Bywszy przy Dworze Imperatorskim Posel RPtey Weneckiej Veneri, przyjmując się do służby Rossyjskiej w stopniu Aktualnego Stanu Konsiliarza. Półkownik Wołchowski, i Kolleski Konsiliarz Kochowski, dzis Stanu Konsiliarze, będą Poczt Dyrektorami, pierwszy w Małej-Rossyi, drugi w Litwie; każdemu z nich naznacza się pensya 1875 rubli z pocztowych dochodów.

z Wiednia 16 Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Śmierć kommanderującego we Włoszech Xiążęcia Frideryka d'Orange zasmuciła Dwór, armią, i całą powszechność. Odwiedzając sam wojskowe szpitale, dostał zgnilą gorączkę, i padł ofiarą troskliwości oycowskiej o dobro żołnierza. Cnoty z męstwem i ludzkością połączone spodziewać się kazały, że zmarły Xiążę, gdyby żył dłużej, wyrównałby w sławie, niesmiertelnej pamięci Eugeniuszowi de Savoye.

Agent Neapolitański, odebrał przez Kuryera wiadomość, iż Generał Baron de Mack w okolicach Viterbo, znakomite odniósł zwycięztwo nad Francuzami; w znaczney liczbie jeńców znajdować się miało 2 Generałow. Bitwa zayść musiała przed ustąpieniem woysk Neapolitańskich z Rzymu. U nas powiadaią, że interessa Króla Jmci Dwóch Sicilii nie są w tak złym stanie, iak dawniej gloszono.

Armia Austryacka w Prowincyach przedtym Weneckich zgromadzona, stoi dotąd spokojnie na dawnych stanowiskach. Dnia wczorayszego od Arcy-Xiążęcia Karola z Friedberg przysłany goniec, bez żadney zwłoki z odpowiedzią powrócił. Według listow z Constantinopola odebranych, w całym Państwie Ottomańskim wojenne przygotowania idą z wielkim pośpiechem i pomyslnym skutkiem.

z Londinu 1 Stycznia z Gazety Courier du Bas-Rhin.

Kapitan Giffon od Generała Stuart wysłany, przywiozł pomyslną wiadomość o zajęciu woyskiem Angielskim wyspy Minorki. Działa z wieży Londińskiej doniosły obywatelom o zdarzeniu tak ważnym; gazeta Dworska następujący rapport pomienionego Generała dzis podaje.

Opanowałem wyspę Minorkę nie straciwszy iednego nawet człowieka. Nie mając dokładnych wiadomości, co się dzieie w tym kraiu, postanowiłem naprzód wyładować w odnodze Addaya. Wyszliśmy bez żadney przeszkody z 800 ludzmi; Hiszpanow było 2 tysiące; lecz atakować nie śmieli. Poszliśmy daley; w krótkim dosć czasie przyłączyło się do nas 200 zbiegow Szwaycarskich, z nieprzyacielskiej służby.

Wiele przykrości znieść w marszu musiały Angielskie woyska; drogi wszystkie zepsute. Staneliśmy przed Port Mahon; ieszcze do twierdzy nie wystrzelono, aiuz się poddała. Ztąd droga do Ciudarella; daliśmy ognia z dział dwa razy; wnet bramę otworzono. Officyerowie i żołnie-

rze nasi zasłużyli na pochwałę, stawiając iak na rycerzów przystało. Kommandant Hiszpański prosił i otrzymał kapitulacyą.

Ządaniem było Don Pedro Quadrado, wynieść z twierdzy z honorami wojskowemi; wynieść pozwolono bez honorów. Załogę miał złożoną z 153 Officyerów 3528 żołnierzy; tyle albowiem wynosiły, 3 bataliony regimentu Valencia, 2 bataliony regimentu Szwaycarskiego Rutman, i batalion regimentu Szwaycarskiego Yann, dragonia regimentu Numancya, i wydział artylleryi.

Na przełożenie pierwszego Ministra, Parlament zostawił w mocy swojej prawo, zawieszające akt habeas Corpus nazwany. P. Grenville do Niemieckich Dworów przeznaczony Poseł nie mogąc zawinąć do Cuxhaven dla zagęszczonych lodów, powrócił do Yarmouth, i spodziewamy iest w naszej stolicy. Od dawnego czasu niemielismy tak ostrey zimy iak iest tegoroczna.

Nie wiadomo iakim sposobem rozpocznie się ważne dzieło przyszłego zjednoczenia Irlandyi z W. Britannią. Jedni rozumieją, że Par mający obszerne dzierżawy w północnych Prowincyach, poda propozycyą Parlamentowi; drudzy twierdzą, że Król Jmé pismem swoim wezwie prawodawcze obu narodów zgromadzenie, ażeby się nad tym zastanowiło.

Tym czasem rokoszanie Irlandzcy, mianowice w Hrabstwach Down, Antrim, Kildare, myśleć zaczynają o nowych zamieszaniach. Rząd zapobiegając, ażeby w stolicy Dublinie spokojność naruszoną nie była, ostrzegł mieszkańców, iż kara i zemsta tych czeka, którzyby do buntu nowego lud zachęcać śmieli, a przez to pograć Irlandczyków w przepaści klęsk i nieszczęść, z której niedawno wybrneli.

Wice-Król Margrabia Cornwallis wszystkim Kommandantom ściśle zalecił, ażeby niezwłocznie stawali uswoich regimentów, gotowi na wszelkie rządu skinienia. W Dublinie odprawują się liczne zchadzki; przyszła Unia Królestw stała się do nich powodem. Partye Beresford, Orange, i tym podobne wszelkiego starania dokładają, ażeby pomieniony projekt nigdy nie przyszedł do skutku.

z Paryża 13. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Direktoryat ostrzedz rozkazał Posła Batawskiego Meyer, ażeby opuścił naszą stolicę. Powiadają, że nie sprzyiał rządowi nowo ustanowionemu w Oyczyźnie swojej. Poprzednicy 2. Meyera doznali podobnego losu w trzyletnim przeciągu. Amnestia w Hadze ogłoszona na proźbę Posła Lombard, zadziwia Batawów i Francuzów, ponieważ od niey wyłączonemi nie są nieprzyjaciele dzisiejszego rządu.

Trudno dziś wiedzieć, w iakim iest stanie wyspa S. Domingo. To pewna, że przyczyna poróżnienia się Generałów. Toussaint i Hedouville, byli emigranci. Hedouville stosownie do instrukcyi rządowej, wszystkich ukarać chciał lub wygnać; Murzyn przeciwnie Toussaint przez sprawiedliwość i ludzkość wszystkich wzywał do kraiu, którzy już wygnanemi byli, wszystkich najmiley przyjmował.

Zawarł też umowę z Anglikami, którzy dostarczyć mieli osadzie żywności i innych potrzeb, nie spodziewając się żadnych ze Francyi posiłków. A iednak u nas rozumieją niektórzy, że Toussaint wierność nienaruszoną Oyczyźnie dochował. Adiutant iego Szef brigady wojsk Murzyńskich Caze, wydanym na widok publiczny pismem usiłuje zaspokoić umysły potrwożone, mianowicie Kupców naszych.

Nieprzyjaciele RPtey, powiada, w Londynie i Paryżu zpotwarzyli Generałów wyspy S. Domingo, chcąc z iedney strony wydrzeć Francuzom niezmierne dostatki pomienionego kraiu, z drugiey przynaglić Murzynów, ażeby owoc pracy swojej w zamianę dawali za rękodzieła Angielskie. Niech tylko Francuzi dostarczają czego potrzebniemy, a wnet zostaną przekonani, że osada nigdy nie zamysłała byź Oyczyźnie niepodległą. &c.

Generał Laveaux ieden z Reprezentantów pomienioney wyspy w zgromadzeniu prawodawczym, oświadczył, iak mówi, przed Direktorami, głową zaręczyć i majątkiem wierność Generała Toussaint. Biega pogłoska, iż w krótko sam posłany będzie do S. Domingo w urzędzie Kommissarza. Generał Hedouville do tychczas nie oddał rządowi obszernego raportu o stanie osad, które musiał opuścić.

Nie ieszcze pewnego i dokładnego nie mamy o czynnościach wojennych w kraiu Rzymskim, o bitwach, odwrótach, zwycięztwach obustronnych, zaczawszy od początku Grudnia aż do dziś dnia. Rapporta urzędowe które już ogłoszono, nie mają żadnego związku między sobą, obróty wojsk nieprzyjacielskich i naszych nie są wyszczególnione, utarczki dokładnie opisane; słowem nic ciągłego nie ma.

Gęste w raportach przerwy, przemilczenie, lub opuszczenie dobrowolne wielu znacznych przypadków, ukryło prawdziwą przyczynę odwrótu nagłego wojsk Neapolitańskich; iesli prawda iest, że wielkiej i decydującey bitwy nie stoczył Championnet. Wnosimy przeto, że odebrawszy znaczne posiłki, podstąpił całemi siłami do środka wojsk Neapolitańskich i atakował, co zniewolić musiało diwizye na skrzydłach będące do ustępu rychłego.

Dziś rzecz iest do prawdy podobna,

że Wodzowie nasi część Prowincyi Abruzo opanowali. Generał Hilarion pisze, iż armia zmierzając do Aquila, górę Appenin i przykre wąwozy przeysć musiała; milicye i ochotnicy przystępu bronili bardzo krótko. Król Jmć Dwóch Sicilii do mieszkańców odezwę wydał zachęcając do pospolitego ruszenia potomkow Samnitow. narodu w starożytności męstwem wslawionego.

Championnet wkroczywszy do Rzymu, znalazł wiele zabytkow starożytnych już upakowanych, które do Neapolu bydź miały przewiezione. Wszystkie zewsząd zgromadzić, przewieść do zamku S. Anioła, zamtąd zaś do Paryża rozkazał przez wyznaczonych Kommissarzow, którzy one mają ofiarować do museum narodowego imieniem armii w kraiu Rzymskim wojuiacey.

Woyska Neapolitańskie opuściły Liwornę. Nim to nastąpiło, wielki Xiążę Toskański pisał nie raz do Króla Jmć Dwóch Sicilii, prosząc ażeby Państw iego nie wystawiał na niebezpieczeństwo wojny i zpuszczenia. Wosobney deklaracyi Kommandantowi Naselli doniesiono, że rząd Toskański wszelkiego starania dokładać będzie, ażeby Neapolitańskie woyska scisła, według umowy, karnosć zachowując, żadnego z obcych cudzoziemcow nie krzywdziły.

Rada 500 zatrudnia się teraz roztrząsaniem dawno zdarzonego przypadku. Jeszcze na końcu r. 1795 trzy Duńskie okręta osiadły na piaskach blisko Calais. Znaydowały się nanich legiony: Chaiseul i Estaing, na żołdzie Angielskim służące. Dzisiaj zgromadzenie prawodawcze ma postanowić, czyli to woysko ma bydź poczytane za emigrantow, i według prawa na nich przepisane karane; albo też zostawać tylko w areszcie aż do pokoiu powszechnego.

We wszystkich portach RPtey okręta kupieckie dawniey ostrzeżone były, ażeby żaden do wyspy S. Domingo zawiać nie śmiał. Dzisiaj z Nantes wiadomość odbieramy, że pomieniony zakaz odwołany został. Ciekawi jesteśmy wiedzieć, co też przecie flotta Hiszpańska przedsięwzięnie pod Admiralem Massaredo, poniewaz rzecz jest pewna, iż Lord S. Vincent przestał trzymać w zamknięciu port Cadix.

Wiadomy jest los miasta Viterbo. W liście z Rzymu 23 Grudnia pisanym czytamy okoliczności zciągające się do tego przypadku. Generał Kellerman wysłany na ukaranie mieszkańców za okrucieństwa na chorych żołnierzach dokonane, wstrzymanym został w pośpiechu przez Generała Damas. Pod Mont Alto długa i zacięta bitwa. Damas Officer służby Królewskiej Francuzkiej bronil się walecznie.

Naczątek straciwszy ludu wiele i artilleriją, sam ciężko raniony, ustąpił do

Orbitello. Kellerman znalazł mury Viterbo zbroynym ludem okryte, i gotował się do szturm, przesławszy do mieszkańców krótką odezwę Generała en chef: Viterbo bramy otworzy, lub spalone będzie. Podobno obywatele straciwszy przebaczenia nadzieję, uczynili co rozpacz kazała; bronili się do upadłego.

Generał Debelle z Reggio doniosł przyjacielowi, że Championnet stanął pod Neapolem; lecz Direktoryat milczy o tym. Rzecz zdaie się pewna, iż pomieniony Wódz w Albano przytrzymał i do Rzymu zaprowadzić kazał Posła Króla Jmć Dwóch Sicilii Kommandora Ruffo powracającego z Paryża; nie wprzód uwolniony będzie aż Francuzki w Neapolu Posel Lacombe do Rzymu przyjedzie.

16. Nowych półbrigad zapisują u nas bardzo pilnie. Officerowie do nich przeznaczeni, przed d. 20 terazniejszego miesiąca na miejscu bydź powinni, pod utratą rangi; o czym wojenny Minister doniosł kommanderującemu Generałom. Z drugiej strony Direktoryat kazał niezwłocznie ze Włoch ustępować wszystkim Francuzom, którzykolwiek do armii Włoskiej lub Rzymskiej nie należą.

Sprzeciwiający się karom na szpiegow przeznaczonym podlegać będą. Wyliczywszy nieskończone zdzierstwa, kradzieże, i łupiestwa dotąd w kraiach zawoiowanych popelnione, rząd ostrzeża, iż Wodzowie władzę dzisiaj mający zupełną sami odpowiadać powinni, jeżeli co podobnego jeszcze się zdarzy. Generał Grouchi do Grenoble pod strażą przysłał z Turinu 45 znakomitych Piemontczykow; między innymi znayduie się Priocca Minister Króla Jmć Sardyńskiego.

Generał Berthier podobno przybył do Francyi, i w Paryżu jest oczekiwany. Pisał do przyjaciela z Marselli; powraca chory. Z okoliczności podatku nowo postanowionego w kraiu Francuzkim od okien, drzwi, &c. liczono wszystkie domy naszej stolicy; jest onych blisko 25 tysięcy.

z Cadix 25 Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Jak tylko flotta nieprzyjacielska odalila się na morze śródziemne, natychmiast, dwa okręta liniowe, 4 fregaty, i tyleż statkow kupieckich z portu naszego pod żagle wyszło do Nowey Hiszpanii. Prowadząc diwiziją woyska na wzmocnienie garnizonow, i bardzo wiele żywego srebra do min Amerykańskich. Pomienione okręta gdy do Europy powracać będą, przywiozą zapewne skarby niezmierne od lat kilku w osadach naszych zebrane.

z Genui 2 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Na prozbę Dyrektoryatu naszego, rząd Francuzki rozkazał z Turinu do Genui przewieźć 8 tysięcy sztuk ręcznej broni; ta służyć będzie do uzbrojenia Ligurów jeśli za granice kraju swojego wystąpić mieli. Do odnogi Spezzia poszła jeszcze diwizya wojsk Francuzkich. Z Florencyi wiadomość odbieramy, że w Państwie Toskańskim ustały wojenne przygotowania, zkad wnosić można iż Wielki Xiążę neutralność zachowa, gdyby nawet wojna się przedłużyła.

Według listów odebranych z Neapolu, w pomienionej stolicy czynią wielorakie na wszelki przypadek rozrządzenia. Familia Królewska znajduje się w Caserta; w okolicach zgromadziła liczne woyska. Lazzaronowie pokazują chęć do bronienia Ojczyzny. Kapitan okrętu, który dziś zawinął do portu naszego z Gaety, powiada, że pomieniona twierdza przez kapitulacyą poddała się nieprzyjacielowi, miasto dwoma pierwej dniami bramy otworzyło.

Wszyscy Korsarze Francuzcy pod żagle wyszli z portu naszego ostatniej nocy. Zamiarem ich jest zabierać przewozowe okręta, na których woyska Neapolitańskie z Liworny ustępować mają; kilka batalionów Liguryjskich wysłano do Sarzana, wnosiemy, że z nich składać się będzie garnizon Łukieski.

z Rzymu 26. Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Generał en chef Championnet wkroczywszy do miasta naszego, naprzód przywrócił rząd dawniejszy; ogłosił potem wiele ustaw, których jest celem utrzymanie wewnętrznej spokojności. Między innemi ta jest uwagi najgodniejsza, że lud Rzymski rozbroić kazano. Dnia dzisiejszego Konsulowie nasi po 28. dniowej niehytności powrócili z Perugia; artylerya zamku S. Anioła ognia dawała. Edlowie na rozkaz Wodza Francuzkiego nakazali majątniejszym obywatelom zapłacić kontrybucyą, 100. tysięcy sztuków.

z Florencyi 4. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

D. 30. Grudnia Dwór nasz odebrał wiadomość, że Kolumna wojsk Francuzkich wkroczywszy do Państwa Toskańskiego; ciągnie do Pistoia. Natychmiast zwołano walną radę. P. Neri Corsini wyjechał do Pisy; gońców na różne strony rozestano. Wieczorem d. 31. czytaliśmy odezwę Generała Serrurier z Modeny, w której wyraził, że przez kraj Łukieski przechodząc, nie ma zamiarów nieprzyjacielskich, których by się RPta obawiała.

Wielka ztąd w naszej stolicy troskliwość; wysłano gońców do Pistoia; tamże pojechał Margrabia Manfredini, za nim inny Minister, który jak mówią pieniądze powioził. Posłowie wojniących Mocarstw zamysłali opuścić Florencyą; Neapolitański udał się do Liworny; lecz przybywszy do Pisy myśl odmienił, i powrócił do stolicy. D. 1. Stycznia W. Xiążę stanął w mieście naszym; w krótko potem 300. młotów dla armii Francuzkiej dostarczyć kazano.

Wieczorem Posel Francuzki rapport odebrał, iż Generał Serrurier z wojskiem w tył ustępując poszedł do Luki. Manfredini powracając z Pistoia potwierdził wesolą nowinę. Biega pogłoska, iż umowę zawarto, która między innemi te ma zawierać warunki: woyska Neapolitańskie ustąpią z miasta i portu Liworny; z drugiej strony Ligurowie, Cisalpini i Francuzi wynidą z Państwa Toskańskiego w trzydniowym najszybciej przeciągu.

I to jeszcze przydaia, żeśmy zapłacili 80. tysięcy sztuków Generałowi Serrurier. Część to jest summy 2. millionów, której pożyczania u nas domagał się nie dawno rząd Francuzki, lecz otrzymać nie mógł. Cóżkolwiek bądź, to pewniejsza, że woyska Francuzkie z Toskańskiego kraju zaczęły ustępować, o czym Dwór nasz przez urzędową notę donosił Ministrom zagranicznym, którzy się znajdują w mieście estołecznym.

P. S. Dziś wieczorem rozeszła się pogłoska, iż woyska Francuzkie zwróciły się do Pistoia. To pewna że tuż i żywność gotować dla nich kazano w pomienionym mieście. Nad to wiemy, że Generał Miolis na czele 5. tysięcy żołnierza podstąpiwszy z okolic Massa Carrara, wkroczył do Toskanii, zajął twierdzę Pietra Santa, i obronne stanowisko Saut de la Biche nazwane; Serrurier Łukę opanował. Z drugiej strony mówią, że do Liworny zawinęła eskadra Angielska; Admirał Nelson wysiadł na ląd, a Neapolitańskie woyska chociaż zabrane na statki jeszcze nie odplynęły. Posel W. Brytańni Wintham odprawił konferencyą z Ministrami Corsini i Serrati.

z Bononii 3. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Chociaż zimę mamy nad zwyczaj ostrą; woyska jednak są w nieustającym poruszeniu. Diwizya Cisalpińska pod komendą Generała Lahoz, dwa korpusy Kawaleryi pod Generałem Lecchi, zamierzaią do Ferrary. W regimentach Francuzkich widzimy teraz bardzo wiele nowo-zaciężnej młodzieży, bez mundurów. Artyleryą i amunicyą przewozić kazano w rozmaite strony, na wielu miejscach zakładać magazyny. Reszta w Dodatku.

KURYERA LITEWSKIEGO

z Wilna 26. Stycznia
6. Lutego Roku 1799. we Szrodę.

Dokończenie z Bononii.

To wszystko lękać się nam każe wojny nowej. Woyska stanęły nad Adigą wzdłuż granic; Mantuański garnizon wzmoconiony 3. tysiącami Piemontskiego żołnierza; 2. tysiące do Brescia przybyło. General Joubert znajduje się teraz w głównej kwaterze Reggio. Król Jmć Sardyński nie wyjechał z Parmy. W Placencyi d. 26. Grudnia wielki teatr ogniem zplonął w kilku godzinach.

Co się dzieje w kraju Rzymskim i Neapolitańskim, mało albo nic nie wiemy. D. 22. Grudnia prawe skrzydło armii Generala Championnet znajdować się miało w Terracina; lewe w Prowincyi Abruzzo, centrum w Civita ducale. W prywatnych listach donoszą, iż woyska Neapolitańskie do odwołania się przymuszone, znowu na przód postąpiły, i zwycięstwo odniosły; o czym w krótkie raporty urzędowe znaczą.

z Turynu 5. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Rząd tymczasowy rozkazał iak narychlejszy zapisywać i w rzemieśle wojennym ćwiczyć gwardye narodowe po wszystkich miastach Piemontu. Zatrwożył rozkaz mieszkańców; rozeszła się w kraju pogłoska; że wielki werbunek nastąpi; wydano proklamacyę, która zaspokoi umysły. General Joubert do liczby 15. rządów dawniej wyznaczonych, przydał nowych 9.

W znaczniejszych miastach postanowione być mają tribunały policyi. Kontribucya 2. milliony wynosząca wniesiona będzie do kassy obozowej Francuzkiej; bogatsi tylko obywatele znosić mają ten ciężar, każdy w miarę majątku swojego. Komendant Francuzki niektórych do Grenoble pod strażą odesłał. Wszystkich mieszkańców kraju całego rozbroić kazano.

Ostróżność tym jest potrzebniejsza, że rozruchy już widzieć się dały na niektórych miejscach, szczególniej blisko Asti, iak o tym donosi list pisany z Alexandryi 31. Grudnia.

Insurrekcyja w Montterracie wyższymi znaczna jest. Dnia wczorayszego 500. ochotników ztąd poszło z odsieczą do Asti, miasta zagrożonego przez wieśniaków zbuntowanych. Ci wczorą w znacznej liczbie szturm przypuściwszy zaeli bramę słabo przez Francuzow bronią; lecz gdy nadszedł posiłek, wieśniacy odeysć musieli straciwszy 30. zabitych, i 80. Nie przeto jednak bunt usmierzony został.

Dzisiaj postaliśmy 200. żołnierza do Castelceriolo; gdzie rokożanow grómda już to raz trzeci wycięła tak zwahe drzewo wolności. Toż samo uczynili mieszkańcy w Calosso, Catagnola, Canelli, nawet w Nice; wołając: niech Król żyje; potem w jedno zgromadzeni poszli do Acqui, i miasto do poddania się wezwali. Strzeleckie kompanie, które do Mediolanu wychodzić miały za pomocą ochotników po lekkiej utarczce rozgromiły buntowników.

z Berlina 12. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

List od granic Tureckich pisany 20. Grudnia zawiera następującą wiadomość: Basza Siryjski potkał się już z Generalem Buonaparte; bitwa była bardzo krwawa, wielu Francuzow poległo; jednak zwycięztwo nie nachyliło się do żadnej strony, ponieważ z Tureckiej strony straż tylko przednia walczyła. Francuzi ze wsząd coraz bardziej są scisnionemi. Porta ma nadzieję że za nadeysciem woysk, których czeka Basza Siryjski, nieprzyjacieli upasć musi.

z Mediolanu 7. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Mówią że armistycjum podpisane zostało między Francuzkim i Neapolitańskim woyskiem. Zgromadzenie Prawodawcze Dyrektoryatowi naszemu dało jeszcze do wolnego szafunku 10. millionów liwrów na potrzebę publiczną. Połowę tej summy złożyć powinni bogatsi dobr nieruchomych właściciele; i ci co żyją z kapitałow.

z Ankony 22. Grudnia z Gazety Hamburgskiej.

Niedawno w porcie naszym wsadzono na okręta 3. tysiące Francuzów, którzy do Corfou żeglować mieli; lecz za odebraniem nowych rozkazów, udali się wszyscy do brzegów Neapolańskiego Królestwa, i w Manfredonia, iak mówią, wylądowali pomyślnie. Ztamąd przeszedłszy do Otrante, wypłyną do pomienionej wyspy lub Alexandryi.

z Padwy 6. Stycznia z Gazety Hamburgskiej.

Kommenderujący General Xiąże Fryderyk d'Orange umarł dnia dzisiejszego w mieście naszym, z powszechnym żalem obywatelów i żołnierzy, których miłość i szacunek ziednać potrafił. Gdy zachorował, nakazał trzydniowe nabożeństwo, w czasie którego wszystkie Kościoły tłumem ludu niezliczonym napelnione były.

Od granic Szwajcarskich 10. Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Według listów z Lucerne, General Championnet wkroczył do stołecznego miasta Neapolu; iesli zaś innym wiadomościom wiarę dać mamy, wprzód ieszcze nim skutecznie mógł dzieło przedsięwzięte, odebrał gońca z Paryża, i rozkaz od rządu swowego, ażeby ścigać nieprzyjaciół zaprzestał. W takiej wątpliwosci zostając, czekamy raportów dokładniejszych.

Kraj Szwajcarski dziś jest podzielony na 3. partyc. Przychylni dawnemu rządowi pragną wojny, mając nadzieję, że ta wszystko postawi na dawnym stopniu. Drugi Francuzom sprzyjając, stoią się do ich woli. Inni nakoniec pierwszym i drugim przyganiając, wszystkich Aristokratami, siebie tylko wyiowski nazywają; ci zaś są prawdziwi w Szwajcarach Jakobini.

Nasz Dyrektoryat komunikował zgromadzeniu Prawodawczemu list rządu w Piemencie tymczasowego, w którym żąda ażeby między graniczącemi narodami sąsiedzkie związki w całości swojej zachowane były. Tenże Dyrektoryat w odezwie do półków Szwajcarskich na żołdzie Sardyńskim wydaney zachęca żołnierzy, ażeby mężnie i wiernie służyli, iak zawsze czynić zwykli Szwajcarowie.

Układa się teraz projekt handlowego traktatu między naszą i Rptą Francuzką. O tym zaś wątpić nie trzeba, że zaciąg 18. tysięcy posilkowego żołnierza, nie wprzód rozpoczęty będzie, aż Dyrektoryat z Paryża przyszie pieniądze.

z Bruxelles 10 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

Wyprawa przeciwko Belgom zbuntowanym idzie nayspieszniej; zima nawet nadzwyczaj tęga nic żołnierzowi nie przeszkadza; półki strzelców konnych i bataliony lekkiej piechoty nieustannie z miejsca na drugie przechodząc, usiłują przywrócić kiedykolwiek spokojność, mianowicie w Departamentach: Dyle i Mozy niższej. Codzienne bitwy; ieńców bardzo wiele prowadzą codziennie do naszej stolicy. Zakładników dały wszystkie wsie i miasteczka.

D. II. Rokoszenie wypędzeni z Brabancyi Wallońskiej i z okolic miasta Louvain, gromadnie przeszli do innej części Departamentu naszego, która z powiatem Campine graniczy. Tam nayznaczniejsza Belgów potęga. Inne ich diwizye rozciągnęły się do Malines miasta, i wioski poblizsze osiadły. General Collaud wojsku swojemu rozkazał nie mieszkając udać się w te strony.

Od brzegów Menu 14 Stycznia z Gazety Frankfortskiej.

General Baron de Werneck ma iechać do Portugallii i komendę obiać nad wojskiem krajowym. Z Triestu powtóre donoszą o zaięciu wyspy Corfou. Rzecz stać się miała 4 Grudnia. Kilko dniami pierwej garnizon Francuzki wycieczkę uczynił, która koniec wzięła niepomyślną.

z Constantinopola 10 Grudnia z Gazety Frankfortskiej.

Spencer Smith Posel W. Britanii d. 1 miał audiencyą u W. Wezyra; na dniu zaś 5 u W. Sułtana. W mowie swojej wspominał dawne związki dwóch narodów, które teraz odnowione zostały. Sułtan w odpowiedzi zapewnił, że całemi siłami przyłoży się zechce do skutecznienia zamysłów przedsięwziętych. Uważano, że Morsarha przeciw dawnemu zwyczajowi sam z rąk Wezyra przyjmował list Króla Angielskiego, który przedtym składano na lewej stronie Tronie.

Porta dotąd nie odebrała urzędowych raportów o skutkach insurrekcyi w Cairze. Prywatne listy donoszą, że General Durand, nie zaś Berthier, z 30 Officyerami zginął na Diwanie. Czekamy tu przybycia eskadry Angielskiej pod komendą Sidneia Smith. Kazano gotować 40 tysięcy centnarów sucharów dla zkombinowanej flotty. W porcie ubrajaią wiele okrętów, które przyłączą się do innych już krążących po morzu szrodziemnym.